

114

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 kwietnia 1976 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o prawach politycznych kobiet, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 31 marca 1953 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami IV–I V Konwencji o prawach politycznych kobiet, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 31 marca 1953 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 16, poz. 86), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji przez następujące państwa:

Barbados dnia 12 stycznia 1973 r.,
Hiszpania dnia 14 stycznia 1974 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

1. „Artykuły I i III konwencji będą interpretowane bez naruszenia przepisów, które w obecnym ustawodawstwie Hiszpanii określają status głowy rodziny”.
2. „Artykuły II i III będą interpretowane bez naruszenia przepisów dotyczących stanowiska Głowy Państwa, zawartych w Hiszpańskich Prawach Podstawowych”.
3. „Artykuł III będzie interpretowany bez naruszenia faktu, że pewne funkcje, które z uwagi na swój charakter mogą być wykonywane w sposób zadowalający tylko przez mężczyzn lub tylko przez kobiety, będą wykonywane wyłącznie przez mężczyzn lub wyłącznie przez kobiety, odpowiednio, zgodnie z ustawodawstwem hiszpańskim”.

Mali dnia 16 lipca 1974 r.,
Lesotho dnia 4 listopada 1974 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Artykuł III jest przyjęty z zastrzeżeniem obowiązującym do czasu każdorazowego notyfikowania o jego

wycofaniu, jeśli dotyczy spraw, które są uregulowane prawem i zwyczajami Basotho.”.

Australia dnia 10 grudnia 1974 r.
z następującym zastrzeżeniem:

„Rząd Australii oświadcza, że przystąpienie do konwencji przez Australię następuje z zastrzeżeniem, iż artykuł III konwencji nie będzie miał zastosowania w odniesieniu do poboru do wojska i warunków służby w Siłach Obronnych.”.

Zjednoczona Republika

Tanzanii dnia 19 czerwca 1975 r.,
Peru dnia 1 lipca 1975 r.

Zgodnie z artykułem VI ustęp 2 i artykułem VII wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Barbadosu dnia 12 kwietnia 1973 r., Hiszpanii — dnia 14 kwietnia 1974 r., Mali — dnia 14 października 1974 r., Lesotho — dnia 2 lutego 1975 r., Australii — dnia 10 marca 1975 r., Zjednoczonej Republiki Tanzanii — dnia 17 września 1975 r. oraz w stosunku do Peru dnia 29 września 1975 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii powiadomił Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 15 października 1974 r. o wycofaniu niektórych zastrzeżeń złożonych w czasie przystąpienia do konwencji w odniesieniu do artykułu III konwencji, dotyczących zatrudnienia kobiet zamężnych w służbie dyplomatycznej Jej Królewskiej Mości i w służbie państwowej Północnej Irlandii, Antigui, Hongkongu i St. Lucia oraz dotyczących uposażenia kobiet w służbie państwowej Szeli.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

115

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 kwietnia 1976 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 40 ustępy 2 i 3 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. (Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 277), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Republika Federalna
Niemiec dnia 3 grudnia 1973 r.,
Sudan dnia 24 kwietnia 1974 r.,
Republika Malgaska dnia 20 czerwca 1974 r.,

Islandia dnia 18 grudnia 1974 r.,
Kolumbia dnia 3 marca 1975 r.,
Włochy dnia 14 kwietnia 1975 r.,
Bangladesz dnia 25 kwietnia 1975 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Odnosnie do artykułu 49 ustęp 1 litery (a), (d) i (e) konwencji Rząd Bangladeszu zastrzega sobie prawo do czasowego zezwolenia na swoim terytorium na:

- (a) używanie opium do celów quasi-leczniczych,
- (d) używanie konopi indyjskich, żywicy konopi indyjskich, wyciągów i nalewek z konopi indyjskich do celów nieleczniczych,

- (e) zbiór i wyrób środków odurzających oraz obrót środkami odurzającymi wymienionymi w literach (a) i (d) dla celów tam wymienionych.”

Urugwaj dnia 31 października 1975 r.,
Niemiecka Republika
Demokratyczna dnia 2 grudnia 1975 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 48 ustęp 2 konwencji, który przewiduje obowiązkową jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. W odniesieniu do kompetencji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w kwestii sporów dotyczących interpretacji lub stosowania konwencji Niemiecka Republika Demokratyczna reprezentuje pogląd, iż w każdym takim przypadku zgoda wszystkich stron w sporze jest konieczna dla wniesienia sporu do Międzyna-

rodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu jego rozstrzygnięcia.”

Zgodnie z artykułem 41 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Republiki Federalnej Niemiec dnia 2 stycznia 1974 r., Sudanu — dnia 24 maja 1974 r., Republiki Malgaskiej — dnia 20 lipca 1974 r., Islandii — dnia 17 stycznia 1975 r., Kolumbii — dnia 2 kwietnia 1975 r., Włoch — dnia 14 maja 1975 r., Bangladeszu — dnia 25 maja 1975 r., Urugwaju — dnia 30 listopada 1975 r. oraz Niemieckiej Republiki Demokratycznej — dnia 1 stycznia 1976 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rządy Lesotho i Wspólnoty Bahamów przekazały Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 4 listopada 1974 r. i dnia 13 sierpnia 1975 r. notyfikacje o sukcesji w odniesieniu do wyżej wymienionej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

116

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie przystąpienia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Kanady, Maroka i Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 39 ustęp 4 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 22, poz. 96), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji przez następujące państwa:

Związek Socjalistycznych
Republik Radzieckich dnia 20 lutego 1974 r.

wraz z następującym zastrzeżeniem:

„Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 44 ustępy 2 i 3 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR i stwierdza, że poddanie arbitrażowi każdego sporu między dwoma Umawiającymi się Stronami dotyczącego interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji będzie wymagało, w każdym konkretnym przypadku, zgody wszystkich Stron w sporze oraz że jedynie osoby wyznaczone w drodze porozumienia między Stronami w sporze mogą pełnić funkcje arbitrów.”

Kanada dnia 26 listopada 1974 r.,
Maroko dnia 10 października 1975 r.,
Niemiecka Republika
Demokratyczna dnia 24 października 1975 r.

wraz z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 44 ustępy 2 i 3 konwencji, zgodnie z którymi jakikolwiek spór dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji nie rozstrzygnięty w drodze rokowań, będzie poddany arbitrażowi, jeżeli zażąda tego którakolwiek ze Stron w sporze.”

Zgodnie z artykułem 40 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 21 maja 1974 r., Kanady — dnia 24 lutego 1975 r., Maroka — dnia 8 stycznia 1976 r. i Niemieckiej Republiki Demokratycznej — dnia 22 stycznia 1976 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

117

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie przystąpienia Państwa Kuwejtu do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r., oraz do Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego tę konwencję, przystąpienia Chińskiej Republiki Ludowej i Królestwa Lesotho do Protokołu haskiego z 1955 r. i ratyfikacji tego protokołu przez Królestwo Maroka oraz potwierdzenia przez Papuę-Nową Gwineę uczestnictwa w Konwencji warszawskiej lotniczej z 1929 r. i w Protokole haskim z 1955 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, iż zgodnie z artykułem 38 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r.